

Μηνναῖον - ΤΗΙ ΚΣ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος
Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου· καὶ ἡ
Ἀνάμνησις τοῦ Γεγονότος Σεισμοῦ.

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ
ὑπερμαχὸν ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη
τροποῦμενον. Ὡς οὖν Λυαίου κάθειλες
τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν
Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς
Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ
ὑπερμαχὸν ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη
τροποῦμενον. Ὡς οὖν Λυαίου κάθειλες
τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν
Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς
Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Τοῦ Σεισμοῦ.**

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν
αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς
τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ κατάπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε
Φιλάνθρωπε.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 16. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηνναίου ---

Κάθισμα Α'.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μνήμη σου ἔνδοξε, Μάρτυς Δημήτριε,
ἐφαίδρυνε σήμερον, τὴν Ἐκκλησίαν
Χριστοῦ, καὶ πάντας συνήγαγεν, ἄσμασιν
ἐπαξίως, εὐφημεῖν σε θεόφρον, ὥς ὄντως

στρατιώτην, καὶ ἐχθρῶν καθαιρέτην·
διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς
πειρασμῶν.

Δόξα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αθλήσεως καύχημα, Μάρτυς Δημήτριε,
Χριστὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας,
ἐχθρὸν τὸν ἀνίσχυρον· πλάνην γὰρ τῶν
ἀνόμων, ἐν αὐτῷ καταργήσας, γέγονας τοῖς
ἐν πίστει, εὐσεβείας ἀλείπτῃς· διὸ σου καὶ
τὴν μνήμην, σεπτῶς πανηγυρίζομεν.

Καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων
εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς
Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ
οἰκουμένῃ, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν
ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διόρθωσιν.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἧτοι Κάθισμα 17. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀδιστάκτῳ τῇ πίστει ὁ Ἀθλοφόρος
Χριστοῦ, τῶν τυράννων τὰ θράση
καταβαλὼν ἀνδρικῶς, ἀθλητικῶς
τὸν πονηρὸν κατεπάλαψε, καὶ τῶν
βασάνων ἀμοιβήν, τὴν τῶν θαυμάτων
παροχήν, ἐδέξατο ἐκ τοῦ μόνου, Θεοῦ τοῦ
ἀγωνοθέτου, ᾧ καὶ πρεσβεύει ἐλεηθῆναι
ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε,
ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ
Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπτῃς, ὑπὲρ τῶν
ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν
τόκον σου.

Ὁ Πολυέλεος.

Ψαλμὸς ΡΛΔ' (134).

Ψαλμὸς ΡΛΕ' (135).

Ἐκλογὴ

Ἐκλογὴ εἰς τοὺς Μάρτυρας

Καὶ δύναμις. Ἀλληλούϊα.

1. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις,
βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς
σφόδρα. Ἀλληλούϊα. (45:2)

2. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθισόμεθα ἐν τῷ
ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη
ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἀλληλούϊα. (45:3)

3. Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι;
μὴ σιγήσης μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός.
Ἀλληλούϊα. (82:2)

4. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ
οἱ μισοῦντές σε ἦσαν κεφαλὴν. Ἀλληλούϊα.
(82:3)

5. Ἐπὶ τὸν λαόν σου
κατεπανουργέσαντο γνώμην, καὶ
ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.
Ἀλληλούϊα. (82:4)

6. Εἶπαν· Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν
αὐτοὺς ἐξ ἔθνους. Ἀλληλούϊα. (82:5)

7. Ἐθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων
σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ.
Ἀλληλούϊα. (78:2)

8. Τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. (78:2)

9. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὥσεί ὕδωρ.
Ἀλληλούϊα. (78:3)

10. Ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν
ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
Ἀλληλούϊα. (43:23)

11. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου
θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. Ἀλληλούϊα.
(65:11)

12. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ
ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Ἀλληλούϊα.
(65:12)

13. Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου,
ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἀλληλούϊα.
(41:11)

14. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην
τὴν ἡμέραν. Ἀλληλούϊα. (72:14)

15. Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου
προσέθηκαν. Ἀλληλούϊα. (68:27)

16. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
Ἀλληλούϊα. (33:18)

17. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα. (15:3)

18. Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (67:36)

19. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Ἀλληλούϊα.
(96:11)

20. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται
δίκαιος. Ἀλληλούϊα. (111:6)

21. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσεί
κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Ἀλληλούϊα. (91:13)

22. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ
ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες
οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ἀλληλούϊα. (31:11)

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν
Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον
ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν,
κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς,
σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι,
εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς
παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου

δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν
ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν συμπαθέστατον, Κυρίου Μάρτυρα,
ἐκδυσωποῦμέν σε πιστῶς Δημήτριε, ῥῦσαι
ἡμᾶς παντοδαπῶν, κινδύνων ἐπερχομένων,
ἴασαι ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τὰ
τραύματα, θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν Ἁγιε· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν
ζωήν, ὅπως ἀεὶ σε δοξάζωμεν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν
ἀσθενοῦσαν μου, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι
συνέχομαι πολλοῖς, ἐν πταίσμασι Θεοτόκε·
ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς

καρδίας μου· Δέξαι με πανάχραντε, τὸν
πολλὰ ἀμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παρόρησίᾳ
κραυγάζω σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτὴρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δὶς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμοὶ 67, 15.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
(δὶς)

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
ἁγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Αμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δὶς)
Αἰνεσάτω πνοή πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐχήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ωραίας πύλης)

Λου κα' 12 - 19

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς·
Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων·
ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν
καὶ διώξουσιν, παραδίδόντες εἰς συναγωγὰς
καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς
καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου·
ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. θέτε
οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν
ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα
καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν
οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι

ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων
καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν,
καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά
μου· καὶ θριξέτεκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ
ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε
τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν

με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ
πνεῦμά σου Δημήτριε Μάρτυς σοφέ,
Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· σὺ
γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν
τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας
στερρός· λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευράν, τὴν
ἀκήρατόν σου πανσεβάσμιε, μιμούμενος
τὸν ἐπὶ ξύλου τανυσθέντα, εἰς σωτηρίαν
παντὸς τοῦ κόσμου, τῶν θαυμάτων εἵληφας

τὴν ἐνέργειαν, ἀνθρώποις παρέχων τὰς
ιάσεις ἀφθόνως. Διό σου σήμερον, τὴν
κοίμησιν ἐορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν,
τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν
ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου
τοῦ Τροπαιοφόρου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων
ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας,
Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς,
Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ
Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
Ἄννης, τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, οὗ καὶ τὴν
μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν

Αγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ὁ Κανὼν.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ὦδὴ α'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ,
ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ,
καθορῶν ποντοῦμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν,
ἐβόα, ἄσωμεν. (δίσ)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς φοβερὰ ἡ ὀργή σου, ἐξ ἧς ἡμᾶς,
ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ,
ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν· εὐχαρίστως σε διὸ
ἀεὶ δοξάζομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίρων ἀεὶ καθ' ἐκάστην τῇ παντελεῖ,
διορθώσει Δέσποτα, ὥς περ φύλλον εὐτελές,
διασεῖεις ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον
σου πιστοὺς στηρίζων ἡμᾶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας
ἡμᾶς, καὶ μὴ δώης Κύριε, ἀπολέσθαι
παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς,
παροργίζουσιν κακοῖς σὲ τὸν μακρόθυμον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἰκετευτικῶς σοι βοῶμεν Μήτηρ Θεοῦ, τὰ
συνήθη σπλάγχνα σου, ἐπὶ πόλιν καὶ λαόν,
συμπαθῶς δεικνύουσα σεισμοῦ, βαρυτάτου
καὶ φθορᾶς ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Κανὼν Α' τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν θεῖον, τοῦ μαρτυρίου στέφανον,
ἀναδησάμενος, περὶ Θεὸν χορεύεις
ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, καὶ
φωτισμοῦ πληρούμενος, Μάρτυς αἰοίδιμε
Δημήτριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὄντα, τῆς ἀληθείας Μάρτυρα, καὶ
μέχρις αἵματος, ἡγωνισμένον Μάκαρ
καρτερῶς, σταθιρὰν τε τὴν ἔνστασιν, πρὸς
τοὺς ἀγῶνας δείξαντα, σὲ ὁ Δεσπότης
προσεδέξατο.

Δόξα.

Κακίας, τὸν εὐρετὴν κατέρῳραξας,
πρὸς γῆν Δημήτριε, μαρτυρικῇ σου
λόγχῃ καθελὼν, θεϊκῆς ἀγαθότητος, ταῖς
ὑπὲρ νοῦν δυνάμεσιν, εἰς τοῦτο Μάκαρ
δυναμούμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ, καθ' ὃ Θεὸς τὸ πρότερον,
ὑπάρχων γέγονε, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπάτωρ ὁ
ἐκ σοῦ, Θεοτόκε πανύμνητε, σάρκα λαβὼν
καθ' ἑνώσιν, τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Ὦδὴ α'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ
πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεῦξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ

ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω
γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ γ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. β'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός
μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ
τῆς ὁμολογίας σου. (δίς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς
διακειμένων, καὶ ἀεὶ τὴν ὀργὴν σου,
συγκινούντων καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον
Παμβασιλεῦ, ἀλλὰ φείσαι, Δέσποτα τῶν
δούλων σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συσσεύσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας
πάλιν, νουθετῶν ἐπιστρέφων, τὴν
ἀσθένειαν ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῶ,
θείῳ φόβῳ, θέλων ὑπεράγαθε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γεννώσας θάνατον πικρόν, καὶ σεισμοὺς
βαρυτάτους, καὶ πληγὰς ἀνηκέστους,
ἁμαρτίας ἀδελφοί, ἐκφύγωμεν καὶ Θεόν,
μετανοίας, τρόποις ἐκμειλίξωμεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη οὐσα ἀγαθή, τὸν πανάγαθον
Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς παρούσης
τοῦ σεισμοῦ, ῥυσθῆναι πάντα ὀργῆς,
Θεοτόκε, ἄχραντε δεόμεθα.

Κανὼν Α' τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελόγισται παρ' οὐδέν, τὸ τῶν
τυράννων παρὰ σοὶ πρόσταγμα· τὸν τοῦ
Θεοῦ Λόγον γάρ, πάντων Ἀθλοφόρε
προέκρινας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελόγισται παρ' οὐδέν, τὸ τῶν
τυράννων παρὰ σοὶ πρόσταγμα· τὸν τοῦ
Θεοῦ Λόγον γάρ, πάντων Ἀθλοφόρε
προέκρινας.

Δόξα.

Λυχνία φωτοειδής, τοῦ Μαρτυρίου
ἐν σκηνῇ γέγονας, θείῳ φωτὶ λάμπουσα,
Μάρτυς Ἀθλοφόρε Δημήτριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰώμενος τὴν μορφήν, τὴν σαθρωθεῖσαν
τῶν βροτῶν Πάναγνε, ταύτην ἐκ σοῦ
ἐνδύεται, μείνας ὅπερ ἦν ὁ φιλόφρων.

Ὡδὴ γ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
ἀξιώσον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Mid-Ode Kathisma or Hypakoe
Τοῦ Μηναιίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις καταπλουτῶν,
ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλὼν, Μάρτυς
κατεπάτησας, τῶν τυράννων τὰ θράση, καὶ
τῷ θεῷ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος,
τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, εἰς χάος
ἐβύθισας· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν
ἀγώνων, ἐδέξω τὰ θαύματα, καὶ πηγάζεις
ιάματα, Ἀθλοφόρε Δημήτριε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εὐαρεστῶν,
βασιλέως ἀνόμου πᾶσαν βουλήν, ἐξέκλινας
Ἐνδοξε, καὶ γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας· διὰ
τοῦτο θῦμα, σαυτὸν προσενήνοχας, τῷ
τυθέντι Λόγῳ ἀθλήσας στερότάτα· ὅθεν
καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν ἐξωρύχθης, τὰ
πάθη ἰώμενος, τῶν πιστῶς προσιόντων σοι,
Ἀθλοφόρε Δημήτριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,

τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην
σου.

Καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. *Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.*

Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς
ἀφορήτου, ὅτι ἠλέησας ἡμᾶς καὶ ἐρρύσω,
φιλανθρωπίας πέλαγος δεικνύων Χριστέ,
νῦν εὐχαριστοῦμέν σοι, παιδευθέντες
ἐκκλῖναι, ἀπὸ τῶν κακῶν ἡμῶν, τῶν ἡμᾶς
θανατούντων· Ἀλλ' ἐπιβλέψας οἰκτειρον
ἡμᾶς, ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ τῆς τεκούσης σε.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ὡδὴ δ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ.

Ὁ Εἰρμός. **Ἦχος πλ. β'.**

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος,
ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν
Κυρίῳ ἐορτάζουσα. (δῖς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σαλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βουλόμενος,
ἐδρασμῷ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα
στηρίζεσθαι, σαλευομένους προσβολαῖς,
τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ θεῇ νεύσει σου, κλονεῖς τὰ
σύμπαντα, καὶ δονεῖς τὰς καρδίας τῶν
ἐπὶ γῆς, κατοικούντων Δέσποτα· τῆς οὖν
δικαίας σου ὀργῆς, ἄνες Κύριε τὰ κύματα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐδόλως ἔχοντας, εἰς νοῦν τὸν φόβον
σου, ἐκφοβεῖς τῇ κινήσει πάσης τῆς γῆς,
μόνε εὐσυμπάθητε, ἀλλὰ συνήθως ἐφ'
ἡμᾶς, τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε Δέσποινα, Θεοῦ γινώσκοντες,
ἐν ἀγίῳ ναῷ σου χειῖρας οἰκτρὰς, αἵρομεν
εἰς δέησιν· ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν, καὶ
παράσχου σὴν βοήθειαν.

Κανὼν Α' τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενικηκότα τὸ ψεῦδος τῆς ἀσεβείας,
ὁ τοῦ Θεοῦ πανύψιστος, θεώμενος Λόγος,
δόξη, ἔστεφάνωσε, Δημήτριε ψάλλοντα·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθυνόμενος παλάμη τῇ ζωφόρῳ,
πρὸς τοὺς λειμῶνας ἔφθασας, τοὺς
γαληνοτάτους, ἔνθα νῦν γηθόμενος,
κραυγάζεις Δημήτριε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Δόξα.

Κατὰ τῆς πλάνης τὸ τρόπαιον
ἀναστήσας, νικητικὸν διάδημα, τῆς
δικαιοσύνης, εἵληφας Δημήτριε, κραυγάζων
τῷ Κτίστη σου· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς τῶν κτισμάτων ἀπάντων ἱερωτέρα,
Μήτηρ Θεοῦ γενέσθαι, μόνη ἠξιώθης·
τοῦτον γὰρ γεννήσασα, τὸν κόσμον
ἐφώτισας, τῆς θεογνωσίας τῇ χάριτι.

Ὠδὴ δ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ
τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὠδὴ ε'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς
τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ
καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ,
τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων
ἀνακαλούμενον. (δίς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ σὺ καρδία σείσθητι νῦν, βλέπουσα
Θεοῦ τὴν ἀπειλήν, ἐπικειμένην καὶ βοήσον·
Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Δέσποτα Κύριε, καὶ
παῦσον τὴν δικαίαν ὀργὴν σου εὐσπλαγχνε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λαὸν καὶ πόλιν ἣν περ τῷ σῶ, αἵματι
ἐκτήσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῶς εἰς ἀπώλειαν, ἐν
τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν σεισμῷ φοβερῷ,
χορὸς τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁδοὺς σου Δέσποτα τὰς ὁρθὰς,
γνώμη ὑπεκκλίνοντες στρεβλῇ, εἰς
ἀγανάκτησιν τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆ
τε καὶ ἀμνησίκακον, ἀλλ' ἴλεως οἰκτίρμον
γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νῦν βοηθείας ἤλθεν καιρὸς, νῦν
καταλλαγῆς χρεῖα Ἀγνή, πρὸς τὸν
Υἱόν σου καὶ Κύριον, ὅπως οἰκτειρήσῃ
προσκεκρουκότας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐπικειμένης
ὀργῆς λυτρώσῃται.

Κανὼν Α' τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῦρ πόθου θεϊκοῦ, ἐν καρδίᾳ δεξάμενος,
πῦρ ἔσβεσας τῆς ἀθέου, τῶν εἰδώλων
μανίας, αἰοῖδιμε Δημήτριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥύομενος ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων ἐπίφανον,
Δημήτριε ταῖς εὐχαῖς σου, περισκέπων τοὺς
πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημοῦντάς σε.

Δόξα.

Οἱ πίστει πρὸς τὸ σὸν, ἐπειγόμενοι
τέμενος, Δημήτριε νοσημάτων, καὶ παθῶν
ψυχοφθόρων, συντόμως ἀπαλλάττονται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος,
σὸς γίνεται θεομῆτορ, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
λόγον, Υἱὸς σοι ὁμοούσιος.

Ὠδὴ ε'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ
δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρώγαμε Παρθένε,
ἔσχεες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὠδὴ ζ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην
καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι,
ἐν εὐδίᾳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ
σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου
Πολυέλεε. (δίς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα, παρρησίαν
δυσωπεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σου, τοὺς

ἐκλεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμὴν,
κινούμεν παράκλησιν, δι' αὐτῶν τῆς ὁργῆς
σου ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν ἔγνωμεν Κύριε, ὡς ἠθέλησας
ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς συνέχωσας, ὑπὸ τὴν
γῆν συμπτώμασιν χαλεποῖς, πολλὰ
πλημμελήσαντας· εὐχαρίστως διὸ σε
μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προστάττεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια
τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα, οἱ
ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς
κρείττονος στάσεως, καὶ τῷ φόβῳ σου Λόγε
στηριζώμεθα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον
νυνί, τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον, καὶ
μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν,
Θεοῦ ἀγανάκτησιν, μεταποιήσον τάχος
δυσωποῦμέν σε.

Κανὼν Α' τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμφώνως, συνελθόντες ὑμνοῦμεν
Δημήτριε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην,
καὶ θαυμάτων πλήρη καὶ χαρισμάτων,
τοῦ Ἁγίου, καὶ σεπτοῦ παμμακάριστε
Πνεύματος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμφώνως, συνελθόντες ὑμνοῦμεν
Δημήτριε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην,
καὶ θαυμάτων πλήρη καὶ χαρισμάτων,

τοῦ Ἁγίου, καὶ σεπτοῦ παμμακάριστε
Πνεύματος.

Δόξα.

Λῦσόν μου, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων
πρεσβείαις σου· ὥς γὰρ ἀήττητος Μάρτυς,
παρρησίαν ἔχεις πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ
γενοῦ μοι, καταφυγὴ καὶ σκέπη Δημήτριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀσπιλον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ
εὐράμενος, ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ
κοιλάδων ἄνθος ὃ Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ἐν
τῇ γαστρί σου Λόγον ἐσκήνωσεν.

Ὡδὴ C'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις
Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς
ἐπορφύρωσεν, ὁ δοὺς σοι τὸ κράτος
ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου
ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν, πάντες συμφώνως
οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ὡς ὀπλίτην Χριστοῦ
καὶ Μάρτυρα τιμήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς καὶ
ᾠμοῖς ἀναβοῶντες τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη
τῆς οἰκουμένης. Ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ
τῆς ἀνάγκης φιλάνθρωπε, πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τοῦ
ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων· ὅτι σὺ
ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚC' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ
ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου καὶ
θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες
Ἀρτεμίδωρος καὶ Βασίλειος, ξίφει
τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Λεπτίνα,
κατὰ γῆς συρομένη, τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Γλύκων,
ξίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ μεγάλου καὶ
φρικώδους σεισμοῦ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου νέου Ὁσιομάρτυρος
Ἰωάσαφ, ξίφει τελειωθέντος ἐν
Κωνσταντινουπόλει, ἐν ἔτει ,αφλζ' (1536).

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ζ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. β'.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον
εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παισὶ,
τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα
Θεοῦ, τὸν Τύραννον ἔπεισε βοᾶν. Εὐλογητὸς
εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. (δίς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑπερύμνητος εἰ Κύριε μακρόθυμε,
ὅτι οὐκ ἐθανάτωσας, τοὺς οἰκέτας σου,
σπαραγμῷ καὶ κλόνῳ φοβερῷ, τῆς γῆς, ἀλλ'
ἐφόβησας ζητῶν, τὸ ἐπιστρέψαι τῶν κακῶν,
καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμψωμεν,
καὶ δάκρυα προχέωμεν, ὅπως ἵλεων τὸν
Δεσπότην, εὐρώμεν Χριστόν, ἐκτρίψαι
σεισμῷ πάντας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἁμαρτιῶν,
ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἶμοι! κράζωμεν, καὶ χεῖρας
ἐκπετάσσωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον,
καὶ παυσώμεθα τοῦ λοιποῦ, ποιεῖν τὸ
πονηρόν, ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει
ἅπασαν τὴν γῆν, στηρίζαι θέλων ἡμᾶς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ἄχραντε, σωθῆναι τοὺς οἰκέτας
σου, ἀπολεσθῆναι μέλλοντας, ἐν ὀργῇ
Θεοῦ, καὶ θυμῷ μεγάλῳ καὶ φρικτῷ, τῆς νῦν
ἐπελθούσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν
πολλῶν, ἁμαρτημάτων ἡμῶν.

Κανὼν Α' τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένος, τῇ θείᾳ δόξῃ
καὶ τῇ χάριτι, Μάρτυς ἀθλοφόρε,
λάμπεις φωτοειδῶς, καὶ φωτίζεις τοὺς
κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ
τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένος, τῇ θείᾳ δόξῃ
καὶ τῇ χάριτι, Μάρτυς ἀθλοφόρε,
λάμπεις φωτοειδῶς, καὶ φωτίζεις τοὺς
κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ
τῆς δόξης σου Κύριε.

Δόξα.

Ὡς πορφυρίδι, κεκοσμημένος τῷ σῷ
αἵματι, ἔχων ἀντὶ σκῆπτρου Ἐνδοξε τὸν
Σταυρόν, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις νῦν·
Εὐλογημένος εἰ ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων καὶ
Κύριος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δεδοξασμένη, πεφωτισμένη
Μητροπάρθενε, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε
τὴν παναληθῆ, Θεοτόκον περιφρούρησον,
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχουσα
Δέσποινα.

Ὡδὴ ζ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,

ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.
ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ η'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. β'.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιος, δρόσον
ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι
ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρὰς Χριστέ, μόνῳ τῷ
βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας. **(δίς)**

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς δικαίας σου ταύτης ὀργῆς
φιλάνθρωπε, ἐπελθούσης ἀθρόως
συνεταράχθημεν, καὶ ἀπελπισμῷ παντελεῖ
συνεσχέθημεν, προσαγανακτοῦντα,
ὀρῶντες καθ' ἡμῶν σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνατείνωμεν χεῖρας πιστοὶ καὶ
ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην σῶζειν
δυνάμενον, κράζοντες· Χριστέ, τὸν θυμόν
σου ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως,
φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χιλιάδες Ἀγγέλων, Μαρτύρων
σύλλογος, Προφητῶν Ἀποστόλων, Ὁσίων
Ἱεραρχῶν, ἅγιος χορὸς, ἱκετεύει σε Δέσποτα·
Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, τοῦ τεταπεινωμένου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε τὸν εὐσυμπάθητον,
ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα, ἴδε τὴν κάκωσιν, καὶ τὸν
στεναγμὸν τοῦ λαοῦ σου, καὶ τάχυνον, τοῦ
παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Κανὼν Α' τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡμαύρωσας πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ,
μανίαν ἔνδοξε, καὶ τὰ παλαίσματα,
τὴν ἀκαθαίρετον δύναμιν, τοῦ Χριστοῦ
περιζωσάμενος, καὶ νικηφόρος γεγωνώς,
Μάρτυς Δημήτριε, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων εὐστάθειαν δεικνύς,
Μαρτύρων εὐκλειαν ἔσχες Δημήτριε,
λουτρὸν λουσάμενος ἅγιον, ὁ δευτέραις
οὐ μολύνεται, ἀμαρτημάτων προσβολαῖς,
λόγχῃ νυττόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα.

Ἡ τῶν θαυμασίων πληθὺς, τὴν ὑπὲρ
νοῦν δωρεάν, ἣν σου παρέσχε· Χριστὸς τοῖς
πᾶσιν Ἐνδοξε δείκνυσι, καὶ ἡ χάρις τῶν
ἰάσεων, τὴν ὑπὲρ λόγον σοι σαφῶς, χάριν
κηρύττει ἡμῖν, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν μόνην ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς,
Παρθενομήτορα, καὶ Θεοτόκον Ἀγνὴν
ὑμνολογήσωμεν· αὕτη γάρ, σωτηρίας ἡμῖν
πρόξενος, ὡς τὸν τοῦ κόσμου Λυτρωτὴν,
Λόγον γεννήσαντα, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κυρίον.

Ὡδὴ η'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε
μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος,

τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ θ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. β'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν
οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα,
διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν. (δίζ)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν, καὶ
φοβερώς ἡ γῆ μηδὲν σφαλεῖσα κολάζεται
νουθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος, ὅλην
αὐτὴν σαλεύει· λάβωμεν αἴσθησιν, καὶ τῆς
σωτηρίας ἑαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος,
μιᾷ ῥοπῇ ἠθέλησας ἐκτρίψαι τοὺς δούλους

σου, ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐσπλαγχνίας σου,
Δέσποτα ἐκωλύθης, εὐχαριστοῦμέν σοι, οἱ
ἀναπολόγητοι ἡμεῖς, μόνε φιλάθρωπε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σεισμοῦ μαχαίρας, πικρᾶς ἀλώσεως, καὶ
ἐθνικῆς Χριστὲ ἐπιδρομῆς καὶ συμπτώσεως,
καὶ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ κακώσεως,
πάσης ἄλλης οἰκτίρμον, ῥῦσαι τὴν πόλιν
σου, ἅπασάν τε χώραν, τῶν πιστῶς
ὑμνολογούντων σε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φθορὰν τῷ τίκτειν μὴ ὑπομείνασα,
πάσης φθορᾶς Παρθέने ἐξελοῦ ἡμᾶς
ἅπαντας, καὶ σεισμοῦ βαρυτάτου καὶ
θλίψεως, παύουσα τοῦ Δεσπότης τὴν
ἀγανάκτησιν, ταῖς σαῖς μητρικαῖς
καταλλαγαῖς θεοχαρίτωτε.

Κανὼν Α' τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥῆξον τὰ δεσμὰ τῶν πταισμάτων,
τῶν σὲ ὑμνούντων Ἀθλοφόρε, παῦσον
τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, τὸν σάλον
λῦσον τὸν τῶν αἰρέσεων· τῶν πειρασμῶν
κατεύνασον, τὴν καταιγίδα ταῖς πρεσβείαις
σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥῆξον τὰ δεσμὰ τῶν πταισμάτων,
τῶν σὲ ὑμνούντων Ἀθλοφόρε, παῦσον
τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, τὸν σάλον
λῦσον τὸν τῶν αἰρέσεων· τῶν πειρασμῶν
κατεύνασον, τὴν καταιγίδα ταῖς πρεσβείαις
σου.

Δόξα.

Ἰθύνον πρὸς τρίβους εὐθείας, τῆς
οὐρανίου βασιλείας, τὴν ἱερωτάτην σου
ποιμνην, στεφανηφόρε Μάρτυς Δημήτριε,
ἐπὶ νομὴν σωτήριον, ἐπὶ τὸν τόπον τὸν
αἰώνιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς ῥίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς
ἀφθαρσίας σε Παρθέने, πάντες οἱ
πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις
καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον,
ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ὦδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζτω δέ,
αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω·
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή
ἀειπάρθε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος β΄. *Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.*

Μάρτυς Χριστοῦ Δημήτριε, ὡς ποτὲ
τοῦ Λυαίου, τὴν ὄφρυν καὶ τὴν ἔπαρσιν,
καὶ τὸ ἵππειον θράσος, καθεῖλες χάριτι
θείᾳ, τὸν γενναῖον κρατύνας, ἐν τῷ σταδίῳ
Νέστορα, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, οὕτω
κάμέ, ταῖς εὐχαῖς σου κράτυνον Ἀθλοφόρε,
κατὰ δαιμόνων πάντοτε, καὶ παθῶν
ψυχοφθόρων.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β΄. *Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.*

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἀγνῶν
σου αἱμάτων, Παρθενομήτορ ἄχραντε,
δυσωποῦσα μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν
δούλων, ὅπως εὕρωμεν χάριν, καὶ εὐκαιρον
βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, γένος
βροτῶν, ἀπειλῆς σεισμοῦ τε τοῦ βαρυτάτου,
κινδύνων τε ἐξαίρουσα, μητρικαῖς σου
πρεσβεΐαις.

Οἱ Αἱνοὶ. Ἦχος πλ. α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, σοῦ δεομένους, συμπαθοῦς ἐπισκέψεως· καὶ ῥῦσαι κεκακωμένους, τυραννικαῖς ἀπειλαῖς, καὶ δεινῇ μανίᾳ τῆς αἰρέσεως· ὅς ἡς ὡς αἰχμάλωτοι, καὶ γυμνοὶ διωκόμεθα, τόπον ἐκ τόπου, συνεχῶς διαμεῖβοντες, καὶ πλανώμενοι, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσιν. Οἴκτειρον οὖν πανεύφημε, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, παῦσον τὴν ζάλην καὶ σβέσον, τὴν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν, Θεὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, σοῦ δεομένους, συμπαθοῦς ἐπισκέψεως· καὶ ῥῦσαι κεκακωμένους, τυραννικαῖς ἀπειλαῖς, καὶ δεινῇ μανίᾳ τῆς αἰρέσεως· ὅς ἡς ὡς αἰχμάλωτοι, καὶ γυμνοὶ διωκόμεθα, τόπον ἐκ τόπου, συνεχῶς διαμεῖβοντες, καὶ πλανώμενοι, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσιν. Οἴκτειρον οὖν πανεύφημε, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, παῦσον τὴν ζάλην καὶ σβέσον, τὴν

καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν, Θεὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν, τὰς ἐλεπόλεις τῶν ἐχθρῶν μὴ πτοούμενον, ἐδόθης τὰς τῶν βαρβάρων, ἐπιδρομὰς καταργῶν, καὶ πασῶν τῶν νόσων τὰ συμπτώματα· κρηπὶς ἀκατάβλητος, καὶ θεμέλιος ἄρρήκτος, καὶ πολιοῦχος, οἰκιστὴς καὶ ὑπέρμαχος, ἐχρημάτισας, τῇ σῇ πόλει Δημήτριε· ἦν καὶ νῦν παμμακάριστε, δεινῶς κινδυνεύουσας, καὶ τρυχομένην ἀθλίως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσαν τὴν ἀρετὴν συλλαβών, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἀναδείκνυται, ἐντεῦθεν τῆς ἀκηράτου, καὶ μακαρίας ζωῆς, τὴν τρυφὴν ἀξίως ἐκληρώσαντο· ἐν οἷς ἀξιάγαστε, διαπρέπων Δημήτριε, καὶ τῇ μιμήσει, τοῦ Χριστοῦ σεμνυνόμενος, καὶ καυχώμενος, τῇ τῆς λόγχης ἰσότητι, αἵτησαι ἐκτενέστερον, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, τῶν παθημάτων ῥυσθῆναι, καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, θερμῶς ἱκετεύων, τὸν περέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος δ΄.

Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον, τῆς σωτηρίου πλευρᾶς τὴν χάριν, τῆς νυγείσης τῇ λόγχῃ, ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζει ὁ Σωτὴρ, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας νάματα, Δημήτριον

τιμήσωμεν, τὸν σοφώτατον ἐν διδαχαῖς,
καὶ στεφανίτην ἐν Μάρτυσι· τὸν δι' αἵματος
τελέσαντα, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον, καὶ
θαύμασιν ἐκλάμψαντα πάση τῇ οἰκουμένῃ,
τὸν ζηλωτὴν τοῦ Δεσπότη, καὶ συμπαθῆ
φιλόπτωχον· τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλάκις
κινδύνοις χαλεποῖς, τῶν Θεσσαλονικέων
προϊστάμενον, οὗ καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην
γεραίροντες, δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν,
τὸν ἐνεργοῦντα δι' αὐτοῦ πᾶσι τὰ ἰάματα.

Τοῦ Μηναίου - - -

Καὶ νῦν. **Ἦχος δ'. Θεοτοκίον.**

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν,
Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν
ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι·
Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδασόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδασόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδασόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπερμαχον ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροποῦμενον. Ὡς οὖν Λυαίου κάθειλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν

τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεῶσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν
καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου
τοῦ Μυροβλύτου, οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)